

1089 6 Dec. 1893: Valg af Udvalg. 1090

Fem og tredivte Møde.

Onsdagen den 6te December, 1893, Kl. 1.

Formanden (Høgsbro): Ved Skrivelse af Gaars Dato oversender Landstingets Formand: „Forflag til Lov om Tillæg til og Ændring i Skibsregistreringsloven“ i den Form, hvori det er vedtaget af Landstinget med Anmodning om at det maa blive forelagt her. Forelæggelsen sker herved. Eksemplarer ere allerede i Gaar omdelte paa Medlemmernes Bladser.

Ved Skrivelse af 4de d. M. sender Indenrigsministeren Eksemplarer af Beretning om Driften af Statsbanerne med tilhørende Dampskibe og Dampfærger i Aaret fra 1ste April 1892 til 31te Marts 1893. Eksemplarer ere omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 11 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forflag til Lov om en almindelig Hypotekbank for Danmark.

Formanden (Høgsbro): Dette Valg er begæret foretaget efter Reglerne for Forholdstalsvalgmaaden af de samme Medlemmer som tidligere. Der er for mig anmeldt 4 Valggrupper paa henholdsvis 38, 31, 24 og 8 Medlemmer.

Af første Gruppe indsettes: A. Sørensen, Bertelsen (Hjørring Amt), Blem og Wistoft; af den anden Gruppe: Scharling, Scheel og Lüttichau; af den tredje Gruppe: H. Madsen, Rosager og Bluhme samt af den fjerde Gruppe: E. Hage.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forflag til Lov om Afgang til at afløse Tiender.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2805 ff.)

Lovforslaget sættes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Bernsten): Paa Forslagsstillerne Begne skal jeg tillade mig at motivere det foreliggende Lovforslag. Folketinget har jo, som bekendt, flere Gange gjort Forsøg paa at tilvejebringe en Lov om Tiendeafløsning. Men alle de Forsøg, som hidtil ere gjorte, have vist sig at være resultatløse. Folketinget har, som bekendt, hidtil hævdet den Opfattelse, at en Tiendeafløsning skulde foregaa ved en Tvangsforanstaltning, men under de Forhandlinger, som derom hidtil have været førte, har det vist sig, at det ikke har været muligt at tilvejebringe Overensstemmelse mellem Lovgivningsmagtens forskellige Faktorer om, til hvilken Værdi man skulde ansætte Tienden, og jeg nærer den Overbevisning, at dette ogsaa vil vise sig hyderst vanskeligt for ikke at sige umuligt i Fremtiden. Hertil kommer, at under de forhaandenværende vanskelige Konjunkturer for Landbruget, vil det ogsaa efter min Mening have sin store Betænelighed at ville tvinge Tiendehderne til en Tiendeafløsning. Forslagsstillerne indrømme imidlertid, at Spørgsmaalet om Tiendernes Afløsning er et ret vigtigt Samfundsanliggende, og da de Veje, man hidtil har forsøgt sig paa, have vist sig usarbare, anse de det for forsvareligt at prøve, om man ikke ad en anden Vej kan komme til et rimeligt Resultat i denne Sag. Hovedprincippet i det foreliggende Lovforslag er, som ærede Medlemmer ville se, det, at man gør Spørgsmaalet om Tiendeafløsning til Genstand for frivillig Overenskomst mellem Tiendehderne og Tiendemødtagerne. Det er Tiendehderne, der have at afgøre først, om de overhovedet ønske Tienden afløst, og dernæst kommer Spørgsmaalet om, hvorvidt de kunne opnaa en Overenskomst med Tiende-ejeren om, til hvilken Værdi Tienden skal fastsættes. Naar